Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25972
Copyright: Admont, Benediktinerstift

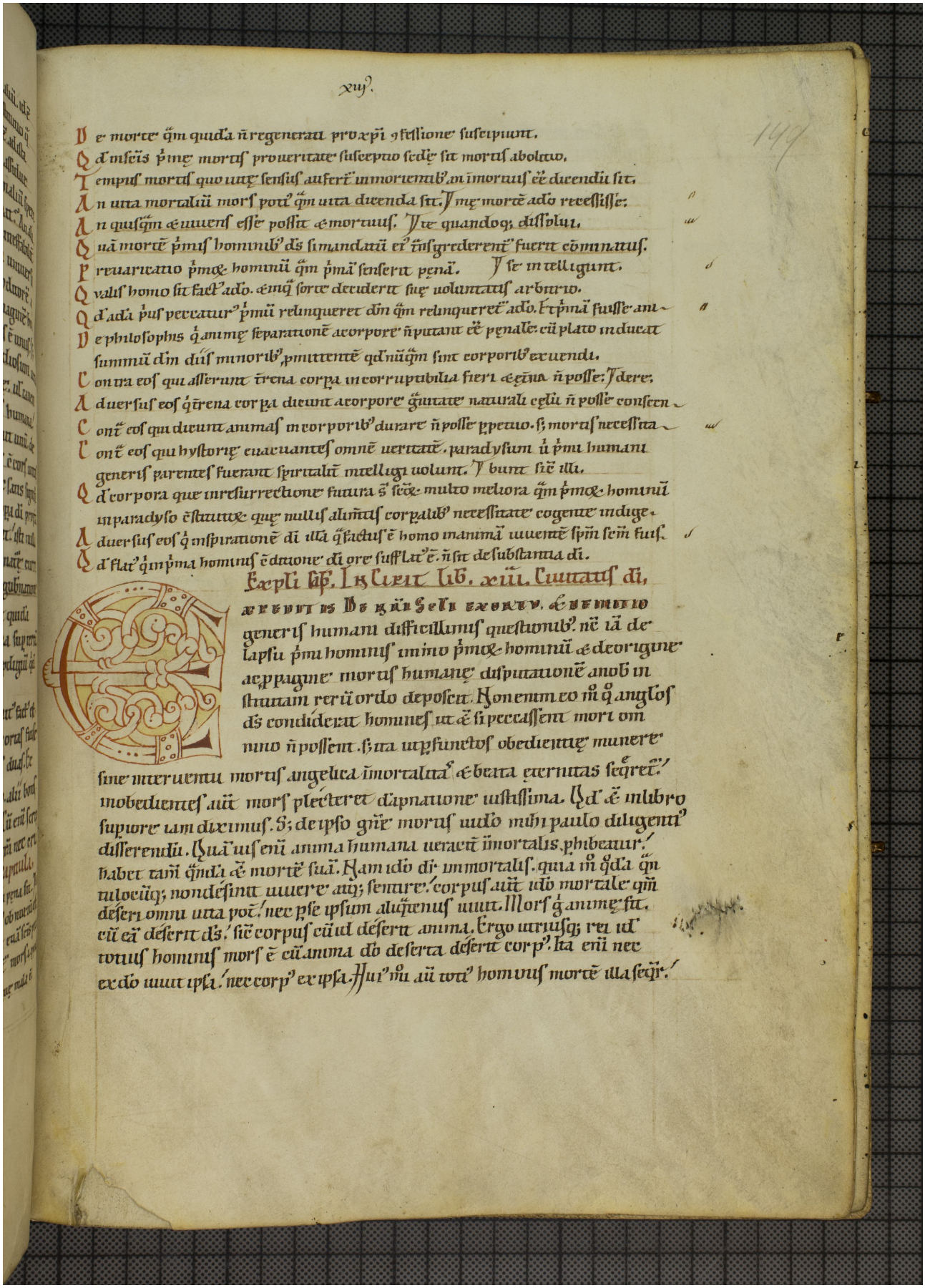

xuj.

De morte q̃m quida ñ regenerati proxpi gestione susciptum.
Qd miseris pme mors proueritate suscepto sedē sit mors abolita.
Tempus mortis quo uitę sensus auferē immoriemur. an immortalis ē dicendus sit.
An uita mortalium mors potest q̃m uita dicenda sit. Tmę mortē adeo recessisse:
An quisq̃m ē uiuens esse possit ē mortuus. Tte quandoq; dissoluti.
Quā mortē pmus hominib' ds si mandatū ei' ñ ingrederent' fuerit cōminatus.
Preuaricatio pmq̃ hominū q̃m pma senserit pena. Tse intelligunt.
Qualis homo sit factus adeo. ēmq̃ sorte decederit suę uoluntatis arbitrio.
Qd ada pus peccatur pmū relinqueret dm q̃m relinquerē adeo. Et pma fuisse am
De philosophis q animę separationē a corpore ñ putant ē penale: cū plato inducat
summū dm dis minorib' pmittentē qd nūq̃m sint corporib' exuendi.
Contra eos qui asserunt trena corpa incorruptibilia fieri ęgma ñ posse: Tdere.
Aduersus eos q trena corpa dicunt a corpore q̃litate naturali ęlū ñ posse consten
Contē eos qui dicunt animas in corporib' durare ñ posse ppetuo. s; mortis necessita
Contē eos qui hystorię euacuantes omnē ueritatē. paradysum ū pmi humani
generis parentes fuerant spiritalē intelligi uolunt. Tbunt siē illi.
Qd corpora que in resurrectione futura s' siē multo meliora q̃m pmq̃ hominū
in paradyso ēstituę quę nullis alimentis corpalib' necessitate cogente indige.
Aduersus eos q inspirationē di illa q factus ē homo in anima uiuentē spīm seīm fuis.
Qd flat' q in pma hominis ē datione di ore suffl'at' ē. ñ sit de substantia di.

Expli lib. Ix Incipit lib. xiii. Ciuitatis di,

XIII DE QUAESTIONE EXORTUM, ET INTERITU

Generis humani difficillimis questionib' nē iā de lapsu pmi hominis imo pmq̃ hominū ē deorigine ęppugne mortis humanę disputationē anob in structam rerū ordo deposcit. Non enim eo m̄ q̄ angelos ds condidit homines ut ē si peccassent mori omnino ñ possent. s; ita utę functos obedientię munere sine interitu mortis angelica immortalitas ē beata ęternitas sequerē. inobedientes aut mors plecteret dampnatione iustissima. Qd ē in libro superiore iam diximus. S; de ipso gnē mortis uido mihi paulo diligentius disserendū. Quā uis enim anima humana ueraci immortalis phibeatur. habet tamen q̃m dā ē mortē suā. Nam ido dicitur immortalis. quia in q̄da q̃m tuloriū; non desinit uiuere aut; semper. corpus aut ido mortale qm deseri omni uita potest. nec pse ipsum aliquem uiuit. Illo ers q animę fit. cū eā deserit ds. siē corpus cū id deserit anima. Ergo utriusq; rei id totius hominis mors ē cū anima do deserta deserit corpus. ita enim nec ex do uiuit ipsa. nec corpus ex ipsa. Hui' nū aut totus hominis mortē illa sequit.